

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9C/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217826
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112217826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Martinou Valentovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava 821 08 IČO: 35 697 270, Slovenská republika, proti odporcovi: M. E., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, Slovenská republika, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberínho 9, Bratislava, o zaplatenie 335,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 102,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 28.12.2010 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšnej časti zamietal.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 7.9.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 335,33 eur spolu s príslušenstvom spočívajúcim v úrokoch z omeškania vo výške 9,00% ročne z tejto sumy od 28.12.2010 do zaplatenia.

Navrhovateľ uplatnený nárok vyvodzoval zo zmluvy o pripojení uzavretej s odporcom a špecifikoval ho takto:

- suma 232,36 eur predstavuje náhradu škody,
- suma 102,97 eur predstavuje nezaplatené služby.

Na základe vykonaného dokazovania, zistil súd nasledujúci skutkový stav:

Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 28.12.2007 Zmluvu o pripojení č. P ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky spolu s Dodatkom k tejto zmluve.

Odporca riadne a včas nezaplatil navrhovateľovi cenu za poskytovanie služieb za obdobie 8.8.2010 - 8.11.2010, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej Zmluvy.

Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 13.12.2010 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou.

Po vykonanom dokazovaní súd návrh v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 232,36 eur zamietol z dôvodov:

Navrhovateľ po tom ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,

b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,

c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 232,36 eur a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu.

Navrhovateľ ďalej poukazuje na Čl. III. bod 3.7 Dodatku k Zmluvám o pripojení podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľnuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou.

Zistenie existencie príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazcu všeobecnej príčinnej súvislosti zisťovať tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Súd zisťuje konkrétne - vzhľadom ku konkrétnej škode - či konanie odporcu je príčinou vzniku škody a či skutočne škodu spôsobilo. Príčinnú súvislosť súd nevytvára, túto v kladnom alebo v zápornom zmysle zisťuje.

V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti označuje ako priama väzba javov, v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi porušením povinnosti a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/126/2009).

Na základe vyššie uvedeného, o vzťah príčinnej súvislosti by išlo vtedy, ak by škoda vznikla následkom protiprávneho konania škodcu, teda ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, pričom dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti

úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá (injuria non praesumitur), k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo.

Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Existencia zmluvného konsenzu predpokladá privolenie navrhovateľa a jeho pozitívnu vôľu predať MT za akciovou cenu. Privolenie poškodeného má v zásade za následok absenciu protiprávnosti. Platí tu zásada rímskeho práva: volenti non fit injuria. Zmluvný konsenzus tak nemôže byť zo strany žalobcu reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Pokiaľ ide o žalobu v časti týkajúcej sa zaplata sumy 102,97 eur za služby poskytnuté navrhovateľom odporcovi (vrátane úrokov z omeškania ako sankcie za nezaplata sumy v lehote jej splatnosti) a vyúčtované v spise sa nachádzajúcimi faktúrami, tu súd navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel vychádzajúc z nasledujúcich ustanovení zákona:

Podľa § 43 ods.1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm. a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplata ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods.5 písm. b) z. č. 610/2003 Z.z. podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 27.11.2010 bola základná úroková sadzba ECB 1,00% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9,00% ročne.

Súd návrhu v tejto v časti vyhovel vychádzajúc z právneho vzťahu účastníkov založeného na základe uzavretia Zmluvy o pripojení podľa citovaného § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. s predmetom poskytovania odplatných elektronických komunikačných služieb (verejných telekomunikačných služieb) definovaných v citovanom zákone a v zmluve o pripojení. Navrhovateľ si svoju zmluvnú povinnosť splnil, poskytol odporcovi telekomunikačné služby, ktorých úhradu si uplatnil v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami a predloženými faktúrami. Odporca si však povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cenu za poskytnuté služby poskytované v súlade s predmetnou zmluvou nespĺnil v lehote splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými mu boli účtované mesačné poplatky za užívanie služieb v mobilnej sieti navrhovateľa v sume 102,97 eur. Na základe uvedeného sa súd stotožnil so žalovanou sumou 102,97 eur a zaviazal odporcu na jej zaplatenie spolu so zákonným úrokom z omeškania, keď takto požadovaný úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol súd tak, že podľa § 142 ods.2 O.s.p., keď vzhľadom na výsledok konania posúdil úspešnejšieho odporcu, tomuto náhradu trov konania nepriznal len preto, že mu podľa obsahu spisu trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.